

სახალხო ჰიგიენისთა დეპარტამენტი

„ჩვეულების არაცენტრული აღმოჩენი არ იყო, მასშია გვლებელი რომ არ ჰქონდება.“

თანამდებობა

№15 (4590)

11 დეკემბერი

2019 წელი

გაზეთი გამოდის ოთხშაბათობით

ფასი 1 ლარი

ერთსა და მასულისათვის

.ჩვენ საქართველოს მომავალი ვართ და „ივერია“ გვევის

სათაურად გამოტანილი კერძო სკოლა „ივერიას“ ჰქონიდანაა. იგი სკოლის რესული ენისა და ლიტერატურის ყოფილმა პედაგოგმა, საბავშვო მწერლმა, ქართველობის ამბობაძემ შექმნა:

„ჩვენ საქართველოს მომავალი ვართ და „ივერია“ გვევია, ფეხს ახლა ვიდგამთ და მომავლის სავალს გაცემული მზიანს. ჩვენ გავაწერდებით და გამომართველი ფხიანს, სამშობლოს სახელს არც ჩვენ შევარცხებით, ჩვენ ქართველი გვევისა!“

დღიდებული, ქართული სული-დან ამოხეთქოლი ჰიმნია. მაგრამ შენობა სახურავიდან ხომ არ შენდება? სიმზი ნერგს ხომ ვერ გაასარება? ანუ, ასეთი სულისკეთების ჰიმნის დაწერა ხომ სათანადო ნიადაგზე უნდა ყოფილიყო დაფუძნებული? მაგ, „ივერიაში“ სწორედ ეს ქართული სული ტრიალებდა (და ტრიალებს); ივერიელებს ყმანების უბირველესად ერთხულ ნიადაგი აღწირდა მიაჩნდა (და მაჩნია) აუცილებლად. სწორედ ასეთი ვითარების ლოგიკურ შედეგად უნდა აღვიქვათ პატრიოტული შეგრძნებით გამსჭვალული ეს ჰიმნი. იგი მხოლოდ სიმბოლო როდი გახსავთ – სკოლის არსის, მიზანმიმართულობის გამოხატულებაა.

ამასვე ადასტურებს ძალზე მაღალ ტრიოგრაფიულ დონეზე გამოცემული სკოლის შურწალი „გონების თვალი“. სამუშაორდ, ძმელბედობის გამო, ახლა ვედან

ტორის აქტუალური საკითხები, ლირსახსოვარი თარიღები, ბავშვებისათვის საინტერესო, ქუსისასანავლებელი ამბები, ლვანლმოსილი ადამიანები. თუნდაც ვაჟა-ფშაველას დაბადების 150 წლისათვისადმი მიძღვნილი ნომერი ავილოთ. კარგი მეცნიერული დონის შურწალებს არაფრით ჩამოუვარდება...

თუ სათავე წმინდაა, წყაროც ანკარა მოედინება. წლობითი გვიშედავდენ თავში, ისტორიის ნარმართველი ძალა მასათ; კი, იყვნენ პიროვნებები, ერთგვარ ბიჭება, 27 წლისან იყვნენ. საკუთარ თავის წმინდა ძალა, მანც მასა არისო. არადა, ისტორია სწორედ საწინააღმდეგოს ადასტურებს.

გად კერძო სკოლის სპეციფიკა, ის სირთულები, რაც ასეთი ტიპის სასწავლით დაწესებულების გახსნის თანმხლებია და სრული შეგნებით გადადგა, ეს ნაბიჯი.

ბატონი დავითი ხელოვანთა ოჯახში აღიზარდა და სკოლაში ბეგრი საინტერესო, ყმანების სარგო პროექტისა და ღონისძიების აუტორი...

აუცილებლად გამოსაკვეთი: იმ ხანად, როცა კერძო სკოლის დაარსება გადაწყვიტეს და საამისი შეუდგნენ თადარიგის დაჭერას, 27 წლისან იყვნენ. საკუთარ თავის წმინდა ძალა ბევრს ნიშნავს და, აკი, გაამართლა კიდეც – 1999 წელს 15 მოსწავლით დაწყებულმა საქმემ მაღლევა

ძალზე ბევრია დამოკიდებული ბიბარტყა „და თითქმის 300 მოსწავლემდე აიდა. სკოლის ავტორიტეტის კიდევ ერთი დასტური: მამინ სკოლა ვარებითილში მდგებარეობდა. 2013 წელს კი მეტრომმენის დასახლებები გადავიდა. გადავიდა და ბევრი ვარებითილელი მოსწავლე თან მიჰყვა საყვარელ სკოლას. „ახალ-

წარმატებები სკოლის 30-ე პედა-

გოგის დამსახურებაა, მაგრამ ქალაბატონი ნინო განსაკუთრებით ემადლიერება იმ ბედაგოგებს, ვინც სკოლის დაარსებლადანვე მოღვაწეობს აქ, ვისთან ერთადაც უყრიდა საძირკეოს სკოლას. ქალაბატონებს: ნატო ცუცილისტებს, ნონა ვერულაშვილს, მაკა ჭავჭავაძეს, ციურა ქენქაძეს, დარეჯან იმნაძეს, მაია ნიკოლეშვილს, ბატონი იაროლიებად გვევისა!

თუ მხატვრული ლიტერატურით მდიდარი ბიბლიოთეკა აქვს.

ნინო გერგიძე: „ვყველა კერძო სკოლას საერთო სატკივარი აქვს: ვაუჩერზე დანამატი მცირეა; მასწავლებლებს ტრიინიგები არ უტარდება და, უტარდება – ფასანება. არადა, სიახლეები ხომ ერთნაირად ხელმისაწვდომი უნდა იყოს ყველა პედაგოგისთ-

ბათ მუშაობაში და, ამდენად, მოსწავლეებსაც და რომელი – არა. ამასთან, საჯარო თუ კერძო სკოლებს ხომ ერთი მიზანი აქვთ – ქვეყნისთვის მცოდნებ, ზნეებითილი ყმანების აღზრდა. მაშ, რატომ არიან ასეთ არათანაბარ ვითარებაში? თუ შედაგოგს მოაკეთდებს, სიახლეებს, ეს ხომ უმაღ კვლავ და კვლავ მოსწავლეზე აისახება და, საბოლოოდ, ვის აკლდება, ვინ ზარალდება – საქართველო. ნუთუ ეს ასე ძნელი გასაგებია?

სირთულეების მიუხედავად, კერძო სკოლა „ივერია“ ჩვეული შემართებით განაგრძობს მუშაობას. სირთულეები უფრო აძლიერებს, ადულაბებს მის შემოქმედებით კოლექტივს და, გვჯერა, მოსწავლეთა სწავლა-აღზრდა „ივერიაში“ კელავ და კვლავ მისი სახელმიწოდებისა და დიდებული ჰიმნის შესატყვისად ნარიმართება.

კოტე სარალიძე

გამოსცემენ ამ ერთობ საინტერესო შურწალს, მაგრამ, რაც ვნახე, მერწმუნეთ, სულაც არ გახსავთ მომოლოდ სკოლის ცხოვრების ამსახველი მსახლებთ სავსე. სწავლა-აღზრდის, საქართველოს ის-

ფილოლოგიის ფაკულტეტი, შემდეგ – ასპირინტურა. მუშაობა თავის აღმზრდებულ 61-ე სკოლაში დაწყობით ქართული ენისა და ლიტერატურის მასწავლებლად. მერე კერძო სკოლა იყო. ანუ, მან „ივერიას“ დაარსებამდე იციდა კარ-

ჩვენთვერდნებო, ითანამდებოდეთ ჩვენთან!

აქ ძლიერი, შემოქმედი პედაგოგი მოღვაწეობა

კი საქართველოში რამდენიმე ზოვრეთი არსებობდა.

სოფელ ზოვრეთში არის ისტორიული მნიშვნელობის ძეგლები, მდინარე ჩილაბურზე მდებარეობს ძველი ქვის ხიდი რომელსაც ხალხი „ქვიტკირის ხიდს“ - თამარის ხიდს უწოდებს. სავარაუდოდ, ეს ხიდი მეთვრამეტე საუკუნიში შეაკეთეს. თქმულების თანახმად ხიდი კვერცხის გულითაა ნაშენი და მისი შესაკეთებელი ოქრო

სოფელი ზოვრეთი ქალაქ ზესტაფონიდან 12 კილომეტრითაა დაშორებული. მას ჩრდილო - აღმოსავლეთით ესაზღვრება სოფელი ქვედა საზანო, შემშილაქედის უბანი. აღმოსავლეთით - სოფ. ქვედა საზანო, ჩრდილო-დასავლეთით - სოფ. რუფოთი და ტელეფა, დასავლეთით - სოფ. ლვანითი. სამხრეთით - სოფე-

ერთ-ერთ საყრდენში ინახება. ეს ხიდი 1980 წლამდე ფუნქციონირებდა. ახლა მის გვერდით ახალი ხიდია აშენებული, მაგრამ თვითონ თამარის ხიდი სახელმწიფოსაგან დაცულია, როგორც ისტორიული მნიშვნელობის ძეგლი.

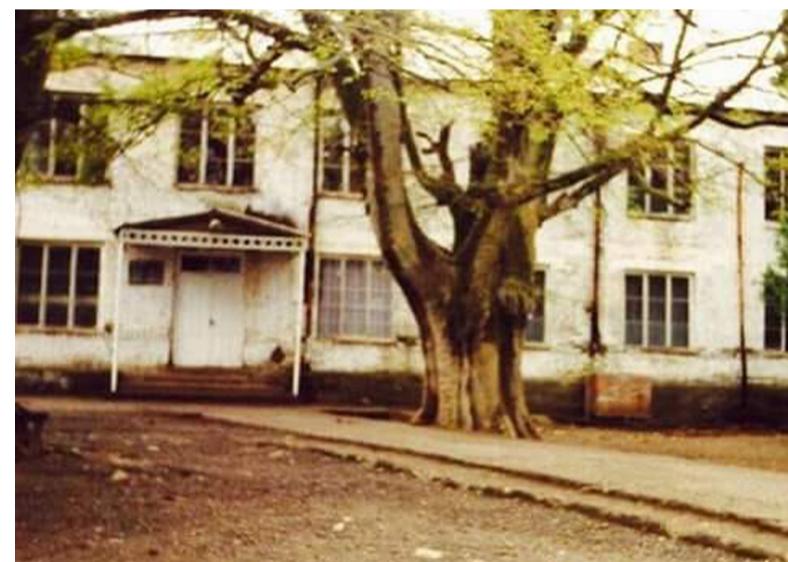
სოფელში გავრცელებული გვარებია, კვეტენაძე, ბოგვერაძე, ვარდოსანიძე, ცხადაძე,

ბინა. სკოლაში მასწავლებლად მუშაობა დაიწყო მღვდელმა ქრისტეფორე შერგელაშვილმა. სკოლაში მხოლოდ 20 მოსწავლე სწავლობდა. 1910 წლიდან სკოლის გამგე-მასწავლებელი გახლდათ გრიგორ სებისკვერაძე. შემდეგ 1912 წელს ერმალოზ მაჭავარიანს ხელმძღვანელობის დროს ერთლიანი სკოლა იმდენად

1932 წელს ზოვრეთის დაწყებითი სკოლა გადაკეთდა კოლმეურნე ახალგაზრდობის სკოლად. სკოლის ხელმძღვანელი კი პაბილინა ჩუბინიძე იყო, 1955 წელს სკოლის დირექტორად ალექსანდრე კვეტენაძე დაინიშნა. 1983-1986 წლებში სკოლის დირექტორობის ტვირთი ბ-მა რამაზ კუპატაძემ გადაიბარა. რომლის ოჯახის

ტუტის ყოფილი დეკანი მანიქო ვარდოსანიძე, რომელიც იყო გაზეთის რედაქტორი, ზესტაფონის მხარეთმცოდნეობის მუზეუმის დირექტორი, გენერალ-ლეიტენანტი ვანო გურგენიძე, სერგო ვარდოსანიძე, პროფესორი, საოცარი ქართველი ზურა კვეტენაძე, ის იყო პოეტი, დაჯილდოებულია ღირსების ორდენით

ლი ჭალატყე. ზოვრეთს აღმოსავლეთიდან ჩამოუდის მდინარე ძუსა, რომელსაც სოფლის ბოლოს აღმოსავლეთის მხრიდან ერთვის მდინარე ბუჯა და ამის შემდეგ იწოდება ჩილაბურად.

სოფელ აღისუბნისა და შიშილაქედის წყაროებიდან სათავეს იღებს პატარა მდინარე, რომელსაც ვახუშტი ბაგრატიონი ზოვრეთის ხევს უწოდებს, ხოლო ადგილობრივი მოსახლეობა კი - ხმორდოლს. ქართულ საისტორიო წყაროებში ზოვრეთი მეთერთმეტე საუკუნიდან იხსენიება. ისე

შავგულიძე, იმნაძე, ნებიერიძე, არეშიძე, რობაძიძე, შაქარიშვილი, მეგრელიშვილი, ლვინჯილია, გვალია, კურცხალია, კალატოზი, მდივანი, ალავიძე, კაპანაძე და სხვა.

ზესტაფონის მუნიციპალიტეტის სოფელ ზოვრეთში, პირველი ერთკლასიანი სამრევლო სკოლა გაიხსნა 1890 წელს, წმინდა გიორგის სახელმწიფო ეკლესიასთან, სკოლა პროფესიონალური მასწავლებელმა, ბ-მა ივანე ნადირაძემ დაარსა.

1902 წელს სოფლის ცენტრში „საჯვარეზე“ აშენდა შენობა, სადაც სკოლამ დაიდო

გადაკეთდა. ამ დროს სკოლაში 40 მოსწავლე სწავლობდა და სწავლის საფასური 3 მანეთს შეადგინდა წლიურად ერთ მოსწავლეზე. სოფელი დირსეულად იხსენებს იმდროინდელ პედაგოგებს ბესარიონ კელენჯერიძეს, ანა ჯლენტსა და სხვებს.

1914-1917 წლებში აიგო ახალი შენობა, ამ პერიოდში სკოლას ბარამ მახათაძე ხელმძღვანელობდა.

1919 წელს ზოვრეთის სკოლაში 123 მოსწავლე სწავლობდა და მათ 3 მასწავლებელი ასწავლიდათ.

ყველა წევრი პროფესიით მასანავლებელია.

2001 წელს ზოვრეთის მოსხლეობამ და ამ საოცარი სოფლის სტუმრებმა სკოლის დაარსებიდან 100 წლის იუბილე იზეიმეს. სკოლის დირექტორები ბაბილინა ჩუბინიძე, ალექსანდრე კვეტენაძე, რამაზ კუპატაძე, გივი კობაძე, გულნაზი ფერაძე. ამ ისტორიული სკოლის აღზრდილების არიან, ფილოლოგის მეცნიერებათა დოქტორი, პროფესიონალი გივი ნებიერიძე, ვალერიან ბრეგვაძე, ქუთაისის პოლიტექნიკური ინსტი-

პედაგოგიური და უურნალისტური საქმიანობისათვის, წლების განმავლობაში იმუშავა განათლების განვითარების გამგედ. ზოვრეთის საჯარო სკოლა აქვს დამთავრებული ბ-ონ კახაბერ კუპატაძეს, რომელიც ამავე სკოლაში პედაგოგიური მუშაობდა, შემდეგ გახლდათ ქ, ზესტაფონის მე-6 საჯარო სკოლის დირექტორი, ის იყო თერჯოლის მუნიციპალიტეტში გამგებლის ერთ-ერთი მოადგილე. დღეს კახაბერი ზესტაფონის მუნიციპალიტეტის, საგანმანათლებო რესურსცენტრის ხელმძღვანელია. მას ზემოაღნიშნული თანამდებობა ტყიბულის მუნიციპალიტეტის რესურსცენტრშიც ეკავა. დღეს ზოვრეთის საჯარო სკოლას დირექტორია მერაბ შავგულიძე.

ნარმატებები ამ შესანიშნავ ადამიანს. ამ სტატიაში გამოყენებულია მასალები ბ-ნი სერგო ვარდოსანიძის ნიგნიდან, რომელიც მან ზოვრეთის სკოლის 100 წლის იუბილესთან დაკავშირებით შეადგინა და გამოსცა.

„გოა“ - განვითარებაზე ღრიუნირებული ახალგაზრდობა

- ორიოდ სიტყვით მოგვიყენოთ „გოას“ შესახებ...

- „გოა“ განვითარებაზე ორიენტირებულ ახალთაობელებს აერთოანებს. ეს დიდი ოჯახია. აქ არიან ახალგაზრდები, რომელთაც სურთ განვითარდნენ, გრძნობენ სოციალურსა და მოქალაქეობრივ პასუხისმგებლობას, ცდილობენ აქტიურად ჩაერთონ საზოგადოებრივ ცხოვრებაში, მიიღონ მეტი ინფორმაცია და ეს ცოდნა, იდეები, გამოცდილება თანატოლებსაც გაუზიარონ. მათი მიზანია იმუშაონ გუნდურად, ერთად დაგეგმონ ისეთი ღონისძიებები ან პროექტები, რომლებიც მათ ინტერესბზე იქნება. მორგებული და საშუალებას მიცემს გამარავლონონ შესაძლებლობები, უფრო მეტად კი საჟუთარი პიროვნება. „გოას“ ძირითადი პრიორიტეტებია: ადამიანის უფლებები, მოზარდების ჩართულობა და უზრუნველყოფა, რომ ყველა დანერერესებულ ახალგაზრდას შექმნას გარემო, რომელშიც თავს კარგად იგრძნობს, ისწავლის, განვითარდება.

- რა სემენტზეა გათვლილ? რა პროექტებს ანხორციელებთ?

- ორგანიზაციას გააჩნია მკაფიოდ ჩამოყალიბებული სეგმენტი (ახალგაზრდა თაობა) და ცდილობებს დაუჭიროს მხარი, დაეხმაროს მათ განვითარებაში. კერძოდ, ვცდილობთ ახალგაზრდული მუშაობის ხელშეწყობას

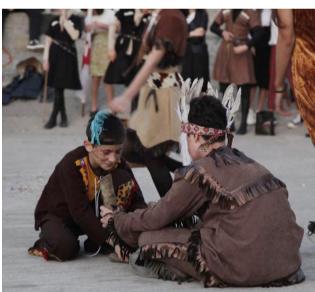
დღეს საქართველოში უამრავი ახალგაზრდული ორგანიზაცია არსებობს, რომელთა მიზანია სწორი მიმართულება მისცეს ახალგაზრდების ენერგიასა და ენთუზიაზმს... ბევრი ასეთი ორგანიზაცია სპორტსა და სასარგებლო უნარ-ჩვევების განვითარებაზე ორიენტირებული... ორგანიზაციას, რომლის სარდგენასაც დღეს თქვენთვის ვაპირებ, ძალიან საინტერესო, განსხვავებული ხედვები აქვს, მისი არსებობიდან ჯერ ერთი წელიც არ გასულა, მაგრამ მან უკვე შეძლო თავი დაემკვიდრებინა ზუგდიდელი ახალგაზრდების ცხოვრებაში...

აღნიშნული ორგანიზაცია ზუგდიდელმა ახალგაზრდებმა მოხალისეობრივ და ალტრუისტულ საწყისებზე შექმნეს და მას „გოა“ უწოდეს - „განვითარებაზე ორიენტირებული ახალგაზრდობა“...

ჩვენი სტუმარი გახლავთ ორგანიზაცია „გოას“ თავმჯდომარე, საქართველოს წითელი ჯვრის მოხალისე ტრენერი, ქალაქ ზუგდიდში არსებული ტექნიკარკის სტარტაპელი, ზუგდიდელი ახლაგაზრდა, დიმიტრი ძიმიტრევილი. დიმიტრი მუშაობს სხვადასხვა სტარტაპ პროექტებზე. პროფესიონალ იფის-მენეჯერი, მუდმივად სწავლისა და ძიების პროცესშია, ამჟამად ეუფლება ვებ და მობაილ-აპლიკაციის დიზაინს. მუშაობს საქართველოს პროგრამებზე და ასევე, სარეკლამო კომპანიაში...

ესაუბრა ირმა მებრია

საახალწლო სამზადისი 27-ე ბაბა-ბაღში

აღსაზრდელებს ლამაზ სანახაობას უმზადებენ

ცინა საახალწლო ფუსტურისა დედაქალაქის 27-ე ბაგაბაღში, სადაც გრანდიოზული სადღესასწაულო მუსიკალური სპექტაკლებისთვის ემზადებიან. მონანილები კი იქნებიან, არც მეტი არც ნაკლები, ბალის თანამშრომელები, აღსაზრდელები სანახაობას მაყურებლის სტატუსით დაესწრებიან. მუსიკალურ სპექტაკლებში, პატარებისთვის ნაცნობ ზღაპრის გმირებს და პერსონაჟებს გააცოცხლებენ.

თეონა ჯინჭარაძე (27-ე ბაგაბაღის დირექტორი): ტრადიციული საშობაო-საახალწლო ზემობის ფორმატი შეუცვალეთ და პატარებს მხოლოდ ლამაზ სანახაობას შევთავიზებთ. ორი სპექტაკლი მოვამზადეთ და დაკავებულია ბალის ყველა თანამშრომელი. ასე რომ, პატარებს 22 -დან 25 დეკემბრამდე, ძალიან ლამაზი სანახაობა ელოდებათ. 3

წელიწადია, რაც დირექტორი ვარ და ვცდილობ პატარებს კომფორტული გარემო შევუძნა. ინფრასტრუქტურა მოწერილებულია. ამჟამად, სულ 510 აღსაზრდელი გვყავს. ნარმატებით ფუნქციონირებს „სასკოლო მზაობის“ პროგრამა, სადაც 150 აღსაზრდელია. 27-ე ბაგაბაღში დიდი ყურადღება ექცევა აღსაზრდელების შემოქმედებითი უნარების განვითარებას და სხვადასხვა აქტივობებს.

ბაგაბაღში საინტერესოდ ჩატარდა შემოდგომის ღონისძიება, სახელწოდებით: „ოქროსფერი შემოდგომა“, რომლის თემა გახლდათ „გია ყანჩელი და ოქროსფერი შემოდგომა“. ღონისძიებას ლაიტმოტივად გასდევდა დიდი კომპოზიტორის უკვდავი მუსიკა, რომლის ფონზე პატარებმა გააცილეს შემოდგომა. ასევე, ბალის ეზოში სხ-

ვადასხვა თემატური პავილინი მოეწყო, ხელნაკეთი ნივთების გამოფენა გაიმართა

აღსაზრდელების ძალიან საინტერესო იყო, ბაღში ჩატარებული სხვადასხვა ქვეყნების სამზარეულოების გაცნობის კვირეული. აღმზრდელების დახმარებით, „სასკოლო მზაობის“ ჯგუფებმა ნარმატებინებს ქართული, იტალიური, ამერიკული და ფრანგული კულინარიული ნიმუშები. კერძების მომზადების პროცესში პატარებიც იყვნენ ჩართულნი, რაც მათთვის ძალიან სახალისო იყო.

საშობალი - საახალწლო სპექტაკლის სახელწოდებაა „ყინულის დედოფალი“, მუსიკალური ხელმძღვანელია გვანცა გვაზავა, მონაწილეობენ:

თამარ ტულუში - გერდა, თეალევიშვილი - კაი, რუსუდან თოთიაური - ფიფქია, გვანცა ურუშაძე - ბურატინო, ლია ჩადუნელი - არიელი, ხათუნა მუხიგულაშვილი - ჯამბაზი, შორენა გელაშვილი - მერი პოპინსი, ნათია ყიფიანი - პეპი, ასე რომ, პატარებს, საახალწლო ნუგბართან ერთად, ლამაზი სანახაობა და მხიარულება ელოდებათ.

მზია გოგოძე

